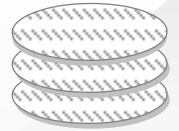

השבת

של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מוריניו ר' ישראל דב אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

יציאת מצרים וקריעת ים סוף.

(אוצר היראה - פסח, קל"א)

מי שרוצה לכנוס לעבודת השם יתברך, הוא בחינת יציאת מצרים ממש, כי עיקר יציאת מצרים הוא מה שיוצאין מטומאה לטהרה, מטומאת וזוהמת פרעה ומצרים לקדושת ישראל, כמו שכתוב: **בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים וכו'.** וזה מוכרח לעבור על האדם בכל זמן ובכל דור ודור, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: **בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים**, כי כל מה שעבר על ישראל ביציאת מצרים וקבלת התורה ואחר כך, וכל המלחמות לכבוש ארץ ישראל וכל מה שעבר עלינו אחר כך, הכל כאשר לכל, עובר על כל האדם הרוצה לזכות לחיי עולם, שבהכרח שיעבור עליו כמה מיני מלחמות בלי שעור. ובכל עת שרוצה להתעורר ולהתחזק בעבודת השם, אזי מתגברים בכל פעם ביותר, בפרט בהתחלת שנה בחינת **תכבד העבודה** וכו', הנאמר בהתחלת גאולת מצרים.

וזה בחינת דבר אל בני ישראל ויסעו, שילכו לדרכם ויקפצו לתוך הים, ולא יחשבו ולא יסתכלו לאחוריהם כלל; וכן עשו, שנכנסו בים עד חוטמם, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, היינו שלא הסתכלו כלל על המים הזדונים השוטפים, רק הלכו לבטח דרכם ועסקו בעבודתם בתורה ותפלה בתוך התגברות שאון גלי הים שהם המחשבות והבלבולים, ולא הסתכלו לאחוריהם כלל רק עשו את שלהם.

ואז כשראה השם יתברך חוזק לבבם, שאינם מניחים עבודתם בשום בלבול שבעולם, אף על פי שכבר נכנסו במים עד חוטמם, אזי חמל עליהם השם יתברך ובקע הים מפניהם, **ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה.**

כי כן הדבר כשמתחזקים בהתחזקות גדול לילך לדרכו בתפלתו ועבודתו ולבלי להביט לאחוריו כלל, אזי פתאום הם מתבטלים ממילא לגמרי ממש, כמו הים שנתבטל לפני ישראל ונתהפך ליבשה (הלכות שילוח הקן הלכה ד', אותיות ה' ו' ז').

סיפור

כי הסטרא אחרא, כשרואה שבא צדיק אמתי בחינת משה ורוצה להוציא את איש הישראלי מגלות נפשו, הוא מתגרה ומתגבר עליו יותר ויותר ומכביד עליו עול העולם הזה והתאוות והפרנסה, עד שקשה עליו לזוז ממקומו לשוב להשם יתברך. אבל דרך ישראל עם קדוש שהם תופסים אומנות אבותיהם בידיהם, ובכל פעם הם צועקין אל השם, ועל ידי זה הם מכניעין בכל פעם פרעה וחילותיו, שהם הסטרא אחרא וכחותיהם.

(לקוטי מוהר"ן, קס"ד)

לענין ספורי דברים של הצדיק האמת. למשל: רופא שנחלה והוכרח למסור את עצמו ליד הדאקטור הגדול, והרופא רוצה שיתן לו רפואות כפי מה שהוא יודע, להוציא לו שן ולגלחו, אבל הדאקטור יודע רפואות יקרים וחשובים שצריך לתן לו. כן יזדמן, שיבוא איש להתלמיד חכם וצדיק הדור, שהוא רופא חולי הנפשות, ורוצה שיתן לו הצדיק רפואות, היינו הנהגות ודרכים, כפי מה שהוא יודע; אבל באמת הצדיק יש לו רפואות ודרכים ישרים, שצריך להנהיגו לרפואתו.

והנה לפעמים, ההכרח לתן להחולה איזה סם, אשר אם יתנו לו הסם בעצמו כמו שהוא, ימות החולה בלי ספק, על כן ההכרח לערב הסם בדברים אחרים.

כן יש אנשים שאי אפשר לגלות להם פנימיות התורה הצריך לרפואתו, כי התורה היא רפואה, כמו שכתוב (משלי ג'): **רפאות תהי לשרך**; כי בהתורה יש שני כוחות: סם חיים וסם מוות, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (יומא עב.): **זכה נעשה לו סם חיים, לא זכה נעשה לו סם המוות.**

ועל כן, אם יאמרו לו התורה בעצמה כמו שהיא, ימות בלי ספק, כי אצלו, שלא זכה, נעשה סם מוות, על כן ההכרח להלביש לו פנימיות התורה בדברי תורה אחרים. ולפעמים גם זה אינו יכול לקבל, אף אם ילבישו בדברי תורה אחרים, על כן מלבישין התורה בספורי דברים חיצוניים, למען יוכל לקבל הרפואה הגנוזה שם, כי גם התורה בעצמה מלובשת עתה בספורי מעשיות, מחמת שלא היה אפשר למסרה כמות שהיא.

אבל, אף על פי שמכניעים אותם, אף על פי כן הם חוזרין ומתגברין בכל פעם, וכן פעם אחר פעם כמה פעמים, כמו שראינו אצל פרעה, שבכל עת שבא עליו איזה מכה נכנע קצת, ואחר כך הכביד לבו וחזר והתגבר, ואפילו אחר כל יציאת מצרים לגמרי חזר וקבץ חילותיו ורדף אחריהם והשיגם על הים, ואז היו ישראל בצרה גדולה ובדחוקות גדול, כמו שאמרו רבותינו ז"ל על פסוק **יונתי בחגוי הסלע** וכו'; וכמו כן ממש עובר על כל אדם בכל זמן, לכל אחד כפי בחינתו.

וזה בחינת קריעת ים סוף, בחינת **ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה**; היינו כשהמים הזדונים, שהם בחינת ההרהורים רעים וכו', שהם נקראים מצולות ים ממש, מתגברים, חס ושלום, ואין מקום לברוח לא לפנים ולא לאחור ולא לשום צד, ממש כמו שהיה אז בשעת קריעת ים סוף, שהים היה סוער לפניהם, והמצרים היו מאחריהם, ומצדדיהם היו חיות רעות ונחשים ועקרבים, שאז נפש הישראלי בצרה ובמצוקה גדולה, אזי אין תקנה כי אם לצעוק אל השם יתברך, ואזי השם יתברך שולח לו התחזקות גדול בלבו ודעתו לבלי להסתכל לאחוריו כלל על המחשבות המבלבלות, שהם בחינת מצולות ים הני"ל, רק יזדרז כגיבור לרוץ אורח, לעבור על כל המחשבות והבלבולים וכו' ויליך בדרך הקדוש שהוא עוסק בו, בתורה ותפלה וכו'.

(אוצר היראה - צדיק, רפ"ב)

❖ עיקר עליית התפילה והעבודה הקדושה של ישראל, אפילו התפילה והעבודה של הכשרים והיראים באמת, הוא רק על ידי הצדיקים גמורים הגדולים במעלה מאד, ורק בעוצם כחם אנו זוכים לפעמים להתפלל כראוי בהתלהבות גדול ובכוונה, ובעוצם כחם הם מעלים תפילתנו השמימה, לרום גובהי מרומים.

עצות

(לקוטי עצות - שלוש רגלים, אי"ב)

❖ על ידי השמחה בשלוש רגלים זוכין לאור הפנים, ועל ידי זה מחיין את השכל דקדושה, שעל ידו באים להשגת אלקות.

❖ עיקר השמחה הוא מן המצות. ועיקר השמחה הוא בלב, כי כל חד כפום מה דמשער בלבה גדולת הבורא ויחודו ואחדותו יתברך שמו, ראוי לו לשמוח מאד בכל מצוה ומצוה שעושה, שזוכה לעשות רצון השם יתברך, הבורא היחיד הקדמון הנצחי, יתברך שמו לנצח.

❖ ועיקר השמחה של כל המצות שעושים בכל השנה, הם מתקבצין יחד בשלוש רגלים, וזהו השמחה של יום טוב, כי אז מתקבץ ומעורר השמחה הקדושה הזאת של כל הנקודות טובות של כל המצות שעושים בכל השנה.

❖ וצריך כל אחד להתגבר מאד, להמשיך על עצמו השמחה הקדושה הזאת של המצות, שהוא שמחת יום טוב, בכל השנה כולה; מכל שכן וכל שכן ביום טוב קודש בעצמו, שאז חייבים לשמוח מאד, כמו שכתוב: **ושמחת בחגך**, כי אז מתקבץ יחד השמחה של כל המצות, אשר אין שיעור וערך לשמחה הזאת, כאשר יבין כל אחד בלבו כנ"ל.

תפילה

(לקוטי תפילות א', ל')

❖ ...ותרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותושיענו שנוזכה לקבל את כל השלושה רגלים הקדושים שהם **פסח שבועות סוכות** בקדושה גדולה ובחדוה רבה ועצומה מאד. ונוזכה לכבד את כל הרגלים והימים טובים בכל מיני כבוד ועז ופאר, במאכל ומשתה וכסות נקיה, ובשביתה מן המלאכה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, ובתפלה בכוונה עצומה והתעוררות נפלא, כראוי לאיש ישראלי להתפלל ולהתנהג ביום טוב קודש.

❖ ותזכנו ותעזרנו לעשות מצות הרבה בכל השנה, בקדושה גדולה ובשמחה רבה. ונוזכה שיתקבץ שמחת כל המצות של כל השנה, לתוך הלב הקדוש שהם השלוש רגלים, ועל ידי זה נוזכה לשמחת יום טוב באמת כרצונך הטוב כמו שכתוב: **ושמחת בחגך**.

❖ ונוזכה לשמוח מאד מאד, בחדוה רבה ועצומה, בכל השלוש רגלים **נגילה ונשמחה בך**, אשר בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות, עד שנוזכה לעלות לראות ולראות באור פני ה'.

❖ ותעזרנו לקיים כל המצות הנוהגות בכל רגל אשר על ידם מעלין את השכינה שהיא בחינת ד' לאור הפנים, שהם: **בפסח ארבע כוסות**, בשבועות **קבלת התורה** שהוא סדר המשנה שהוא ארבע פעמים ביד כל אחד, בסוכות **ארבע מינים** שבולב.

❖ אנה ה', רחם עלינו וזכנו לקיים באמת ובשלמות כל המצות הנוראות האלה במועד ובזמנם בכל רגל ורגל, עם כלל שאר המצות הקדושות והנוראות שבכל רגל ורגל. ונוזכה לקיימם בתכלית השלמות, בשמחה ובחדוה רבה ועצומה וביראה ובאהבה, באופן שנוזכה להעלות את המלכות דקדושה אל אור הפנים המאיר בשלוש רגלים. ותזכנו לשוב בתשובה שלמה לפניך מתוך שמחה בכל הימים טובים. ותחנני ברחמיך הרבים לעשות תשובה שלמה אפילו על העוונות שאינם ידועים לי.

❖ רבונו של עולם, אתה ידעת כמה אני רחוק מקדושת ושמחת יום טוב הקדוש. חוס וחמול עלי ברחמיך הרבים, וזכני בחסדיך העצומים, שאזכה לקבל הימים טובים בקדושה גדולה ובשמחה רבה, עד שאזכה על ידי קדושת ושמחת יום טוב, להעלות את המלכות דקדושה מבין הארבע מלכויות ולהעלותה לאור פני ה'.

❖ ויקיים מקרא שכתוב: **צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו**. ונאמר: **אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך**.

❖ ותזכני להמשיך עלי קדושת ושמחת יום טוב תמיד, בכל השנה כולה, ואזכה לשמחה דקדושה תמיד, עד שאזכה להשגת אלקותך וידיעת רוממותך ותשוקת אמונתך באמת ובלב שלם, בשמחה ובטוב לבב, בקדושה ובטהרה גדולה.

אחינו בית ישראל

**תרמו נא בעין יפה
למען קיום העלון**

צוות המתנדבים

בדואר, חשבון 7-2255-89

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס"

תזכו למצוות...

חיי מוהר"ן

(תקל"ה)

⌘ לזכרון לרשום המעשה שהיה בעת שהיה [רבינו ז"ל] בדרך, שהיה ישן בחוץ על מטה והתחיל לצעוק מאד בתוך השנה, ורצו כולם אליו והקיץ, ונכנס לבית ופתח ספר ואמר שמצא שם מבואר אותו העניין. כי אותו הבית, היינו קרעטשמע [אכסניא], היה בנוי מחדש מעצים יונקים שלא נזקנו עדיין. ואמר שפתח את אותו הספר כמדומה שהיה מדרש, והיה כתוב במקום זה כשקוצצין אילן קודם זמנו, כאילו הורגין נפש.

⌘ ומעשה שהיה כך היה. שכשישן, חלם לו שמונחים סביביו הרוגים, ונתפחד מאד; בתוך כך, הסתכל וראה שמונחים אצלו וכו' והתחיל לצעוק מאד עד שנתקבצו כולם אליו.

⌘ גם אמר שצריכין לדקדק על איזה מטה לישן. וספר מעשה, שאמו היתה עמו בדרך, ונתנו להם שני מטות לישן. בבוקר, ספר לאמו שחלם לו שהוליכו אותו דרך הגהינם. ואמרה לו אמו: אף אני בחלומי, שחלם לי שהוליכו אותי דרך כל הגן עדן. וספר להם, המחזיק הכפר, שהמטה שהיא היתה ישנה עליה, אותה המטה הוא מחזיק בשביל אורחים חשובים, וכבר היו ישנים עליה כמה וכמה צדיקים גדולים, והמטה השניה היו ישנים עליה פריצים. וגם כאן אותה המטה היתה ישנה עליה וכו' ומובן פתרון החלום ממילא.